

Factors Relating to the Happiness Level in Pakkret Hospital Personnel

Abstract

Amarit Jirasrattasiri*,
Doctor Kraison Ammawat**

The study aims to examine factors affecting the happiness in Pakkret hospital personnel. Data were collected during March 24th 2014 to April 4th 2014. The samples in this study were 201 of Pakkret hospital personnel. Data were collected using a questionnaire "HAPPINOMETER" developed by the Institute for Population and Social Research, Mahidol University. The subjects read and answered a questionnaire on their own. Respondents that can be fully analyzed 154 representing 76.61% of the sample. Chi square statistical with analysis computer analysis program used to determine the relationship between personal factors and factors indicating abdominal obesity on happiness levels measured from questionnaire.

The findings show that in general, most respondents were female, age between 20-39 years old. Most samples got a bachelor degree or higher, married or living together, have at least one child, got a professional certification, government officers and a period working in the hospital less than 10 years. The happiness average score was 60.5 points interpreted at "happy" level that is a happiness targets. Considering each happiness dimension, all of them got "happy" level with the lowest score at 53.5 points in relaxed dimensional and highest score at 67.5 points in good spiritual dimension.

It's found that the personal factors age, education level, job type and job category are significant association with level of happiness at $\alpha=0.05$, while the personal factors of sex, marital status and time at current job aren't significant association with level of happiness at $\alpha=0.05$. For the factors that indicate abdominal obesity is Body mass index (BMI) and Waist circumference aren't significant association with level of happiness at $\alpha=0.05$.

*,**Anti-aging and Regenerative Medicine, Dhurakij Pundit University.

ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสุข ของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด

บทคัดย่อ

อมฤต จิระสรราชศิริ*
อาจารย์ นพ. ไกรสร อัมมawat**

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด

ทำการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 24 มีนาคม 2557 ถึง 4 เมษายน 2557 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยบุคลากรของโรงพยาบาลปากเกร็ด ทั้งหมด 201 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม HAPPINOMETER ที่พัฒนาจากสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล กลุ่มตัวอย่างอ่านและตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง มีผู้ตอบแบบสอบถามครบถ้วนที่สามารถนำมาวิเคราะห์ผลทั้งหมด 154 คน คิดเป็นร้อยละ 76.61 ของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ใช้สถิติ Chi square เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยที่บ่งชี้ภาวะอ้วนลงพุง กับระดับความสุขที่วัดได้จากแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-39 ปี การศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า สถานภาพแต่งงานหรืออยู่ร่วมกัน มีบุตรอย่างน้อย 1 คน มีลักษณะงานที่ใช้ประกอบวิชาชีพ สถานภาพการจ้างงาน อาชีพบริหารการหรือพนักงานกระทรวงสาธารณสุข และมีระยะเวลาทำงานในโรงพยาบาลปากเกร็ด น้อยกว่า 10 ปี ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความสุขภาพรวม คือ 60.5 คะแนน แปลผลว่า “มีความสุข” เป็นระดับความสุขตามเป้าหมาย เมื่อพิจารณารายมิติความสุข มิติความสุขทั้งหมดอยู่ในระดับ “มีความสุข” มีค่าคะแนนต่ำสุดในมิติ ผ่อนคลายดี ที่ 53.5 คะแนน และสูงสุดในมิติ จิตวิญญาณดี ที่ 67.5 คะแนน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด การมีบุตร ลักษณะงาน และสภาพการจ้างงาน มีความสัมพันธ์กับระดับความสุข ส่วนเพศ สถานภาพสมรส และ ระยะเวลาการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความสุข สำหรับปัจจัยที่บ่งชี้ภาวะอ้วนลงพุง คือ ค่าดัชนีมวลกาย (BMI) และเส้นรอบเอว ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของบุคลากร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

*; **วิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

บทนำ

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วในปัจจุบันตั้งแต่ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ค่านิยม และวัฒนธรรม ของชุมชน ประเทศ ภูมิภาคจนถึงระดับโลก ล้วนมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก ปัจจัยเหล่านี้รวมกันเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนทุกวันนี้ มีความสุขลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลที่อยู่ในวัยทำงาน ซึ่งเป็นวัยที่ต้องมีภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นหลายด้าน และต้องมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ต้องมีการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมนั้นได้อีกทั้งยังต้องเผชิญกับการแข่งขันทั้งกับตัวเองและบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดภาวะกดดันและทำให้มีความสุขที่ลดลงได้ ซึ่งโรงพยาบาลปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ก็เป็นองค์กรหนึ่งที่อยู่

ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงนี้ มีจำนวนผู้เข้ามารับบริการทางการแพทย์เพิ่มขึ้นทุกปี และมีการขยายงานบริการใหม่ๆ เพื่อรองรับประชากรและชุมชนที่มีการขยายตัวมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การสำรวจระดับความสุขมีข้อที่เด่นกว่าการสำรวจความเครียด กล่าวคือการสำรวจความเครียดจะสำรวจภาวะที่เป็นอารมณ์ด้านลบ ซึ่งอาจจะเป็นการตอกย้ำให้คนทำงานยิ่งเกิดความกดดันในการทำงานหรือกลัวว่าการตอบคำถามในทางลบมากเกินไปจะทำให้เสียภาพลักษณ์ที่ดีของหน่วยงานหรือองค์กร แต่การสำรวจความสุขจะไม่ทำให้รู้สึกอึดอัดใจในประเด็นนี้ เป็นการกระตุ้นให้คนทำงานคิดในด้านอารมณ์บวกมากขึ้นจากการตอบแบบสอบถาม และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปส่งเสริมการสร้างความสุขในที่ทำงาน

การสร้างความสุขในที่ทำงาน ถือว่าเป็นปัจจัย

ที่สำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้การบริหารองค์กรเป็นไปได้อย่างราบรื่น เนื่องจากการที่คนในองค์กรมีความสุขจะเป็นการเพิ่มทั้งปริมาณและคุณภาพของผลผลิต ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ลดความเครียดและความขัดแย้ง ซึ่งช่วยให้องค์กรเจริญก้าวหน้าและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวัดระดับความสุขในบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของดัชนีมวลกายและเส้นรอบเอวกับระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มเลือกกลุ่มประชากรแบบเฉพาะเจาะจงคือบุคลากรผู้ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ทั้งหมดทุกคน จำนวน 201 คน กลุ่มที่ให้บริการกับผู้ป่วย และกลุ่มที่เป็นฝ่ายสนับสนุนงานบริการ ทั้งในกลุ่มข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานของรัฐ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาได้ใช้เครื่องมือวัดระดับความสุขของคนทำงาน “HAPPINOMETER” ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม⁽¹⁾ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นเครื่องมือที่

- 1) มีความตรงตามเนื้อหา จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและประชุมร่วมกับผู้ทรง

คุณวุฒิทางด้านคุณภาพชีวิต ความสุข สุขภาพจิต เพื่อพิจารณาความตรงตามเนื้อหาที่ต้องการประเมินจำนวน 9 ครั้ง

- 2) มีความตรงตามโครงสร้าง จากการวิเคราะห์ด้วยหลักการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) (ยกเว้นข้อคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิลงความเห็นว่าเป็นต้องมีข้อนี้ จึงไม่คำนึงถึงค่า Factor Loading)

- 3) ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ค่า Cronbach's coefficient ซึ่งจำแนกตามองค์ประกอบหลัก

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม “HAPPINOMETER” ที่ปรับปรุงให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้คำถามแบบปลายปิด แบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ตอน โดย ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามลักษณะทั่วไปของผู้ตอบ มี 8 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ลักษณะงาน สภาพการจ้างงาน และระยะเวลาการทำงานในโรงพยาบาล ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามของ มิติคุณภาพชีวิตและความสุขของคนทำงาน ซึ่งมีตัวชี้วัดทั้งหมด 56 ตัวชี้วัด ดังนี้ มิติที่ 1 สุขภาพดี (Happy Body) มิติที่ 2 ผ่อนคลายดี (Happy Relax) มิติที่ 3 น้ำใจดี (Happy Heart) มิติที่ 4 จิตวิญญาณดี (Happy Soul) มิติที่ 5 ครอบครัวดี (Happy Family) มิติที่ 6 สังคมดี (Happy Society) มิติที่ 7 ใฝ่รู้ดี (Happy Brain) มิติที่ 8 สุขภาพเงินดี (Happy Money) มิติที่ 9 การงานดี (Happy Work-life) โดยสามารถนำค่าคะแนนทั้งหมดมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยระดับความสุขภาพรวมของแต่ละบุคคลได้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส การมีบุตร ลักษณะงาน สถานภาพการจ้างงาน ระยะเวลาที่

ทำงานในโรงพยาบาล นำมาจำแนกเป็น ความถี่ ร้อยละ

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด ใช้สถิติ Chi-squared หรือ Fisher's Exact Test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แบ่งระดับความสุขโดยถ้าได้คะแนน ต่ำกว่า 50 คะแนน ถือว่า "ไม่มีความสุข" และถ้าได้คะแนนตั้งแต่ 50 ขึ้นไป คือ "มีความสุข" รวมทั้งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าดัชนีมวลกาย (BMI) และเส้นรอบเอว กับระดับความสุขที่ได้ ด้วยสถิติ Chi-squared หรือ Fisher's Exact Test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีเกณฑ์แบ่งช่วงค่าดัชนีมวลกาย คือ ค่า BMI น้อยกว่า 25 ถือว่ายังไม่เป็นโรคอ้วน กับค่า BMI ตั้งแต่ 25 ถือว่ายังเป็นโรคอ้วน และเกณฑ์การวัดเส้นรอบเอว คือ ผู้ชายที่มีค่ารอบเอวมมากกว่า 90 ซม. และผู้หญิงที่มีค่ารอบเอวมมากกว่า 80 ซม. แสดงว่าอยู่ในกลุ่มผู้ที่มีภาวะอ้วนลงพุง

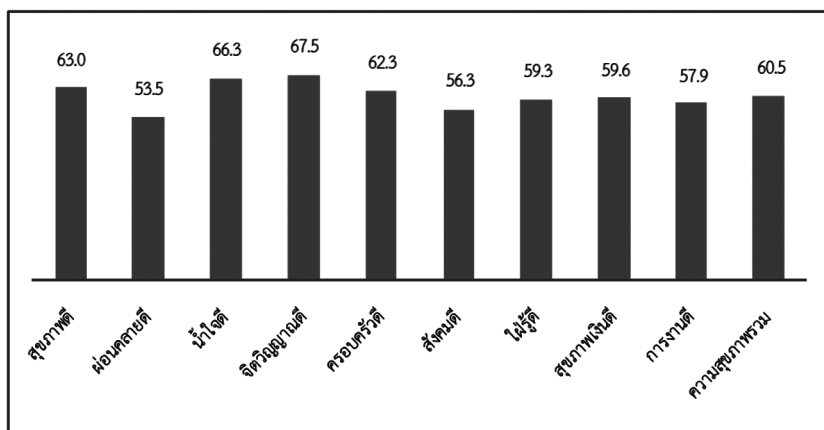
ผลการศึกษา

จากกลุ่มตัวอย่างที่วิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 154 คน พบว่าส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ

84.4 อายุอยู่ในช่วง 20-39 ปี ร้อยละ 51.9 การศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าร้อยละ 75.3 สถานภาพแต่งงาน หรือและ อยู่ร่วมกัน ร้อยละ 51.9 มีบุตรอย่างน้อย 1 คน ร้อยละ 54.6 ลักษณะงานที่ใช้ใบประกอบวิชาชีพ ร้อยละ 56.5 สถานภาพการจ้างงาน รับราชการ/พนักงานราชการ/พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ร้อยละ 74.1 ระยะเวลาการทำงานในโรงพยาบาลปากเกร็ด น้อยกว่า 10 ปี ร้อยละ 52.2

ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความสุข จำแนกรายมิติ และ ภาพรวม

จากการสำรวจระดับความสุขของกลุ่มตัวอย่างพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความสุขภาพรวมอยู่ที่ 60.5 (จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน) สะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรในองค์กรอยู่ในระดับ "มีความสุข" เมื่อพิจารณารายมิติ พบว่า มิติความสุขทั้งหมดอยู่ในระดับ "มีความสุข" มีค่าคะแนนต่ำสุดมิติเพื่อนคลายดี ที่ 53.5 และสูงสุดในมิติ จิตวิญญาณดี ที่ 67.5 ไม่มีมิติความสุขที่อยู่ในอยู่ในระดับ "ไม่มีความสุข" รายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงข้อมูลคะแนนเฉลี่ยระดับความสุขแยกในมิติต่างๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด

จากการทดสอบทางสถิติ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ สถานภาพสมรส และระยะเวลาการทำงานในโรงพยาบาลปากเกร็ดไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p -value= 1.000, 0.066, 0.116) ในขณะที่ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ช่วงอายุ ระดับการศึกษาสูงสุด การมีบุตร ลักษณะงาน และ สภาพการจ้างงาน มีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p -value= 0.012, 0.002, 0.033, 0.031, 0.002)

ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีมวลกายและเส้นรอบเอว กับระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด

จากการทดสอบทางสถิติ พบว่า ดัชนีมวลกาย และเส้นรอบเอว ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p -value=0.251, 0.359)

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

คะแนนระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด ในภาพรวมคือ 60.5 ถือว่ากลุ่มตัวอย่างนี้มีระดับความสุขอยู่ที่เกณฑ์เป้าหมายคือ ช่วงระหว่าง 50-74.99 คะแนน ตามเกณฑ์การวัดระดับความสุขของ HAPPINOMETER⁽²⁾ เมื่อแยกระดับความสุขพิจารณารายมิติ จะเห็นว่า ทุกมิติมีคะแนนระดับความสุขที่เกณฑ์เป้าหมาย โดยมีมิติที่มีค่าคะแนนสูงที่สุด เท่ากับ 67.5 คือ มิติที่ 4 จิตวิญญาณดี และมิติที่ต่ำที่สุด เท่ากับ 53.5 คือ ผ่อนคลายดี ซึ่งสอดคล้องกับรายงานสถานการณ์ความสุขของคนทำงานในประเทศไทย ที่มีรายงานผลออกมาในปีที่ 1 พ.ศ. 2555⁽³⁾ และในปีที่ 2 พ.ศ. 2556 รอบครึ่งปีแรก มกราคม-มิถุนายน 2556⁽⁴⁾

ที่ระดับความสุขมิติที่สูงและต่ำที่สุดเป็นมิติเดียวกัน สำหรับมิติอื่นก็มีค่าอยู่ในระดับเกณฑ์เป้าหมายเช่นเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ช่วงอายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ลักษณะงาน และสภาพการจ้างงาน มีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของ นวัชชล รอดเที่ยง⁽⁵⁾, สพลกิตติ สังข์ทิพย์⁽⁶⁾, นฤมล แสงวงผล⁽⁷⁾ และ รวิภา วงศ์บุศยรัตน์⁽⁸⁾ ตามลำดับ ส่วนการมีบุตรมีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของบุคลากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไม่สอดคล้องกับรายงานสถานการณ์ความสุขของคนทำงานในประเทศไทยในปีที่ 1 พ.ศ. 2555⁽³⁾

สำหรับปัจจัยส่วนบุคคล เพศ สถานภาพสมรส และระยะเวลาการทำงานในโรงพยาบาลปากเกร็ด ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของบุคลากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกันกับงานวิจัยของกัลยารัตน์ อ่องคณา⁽⁹⁾, นิศากร ชูติมันต์กุลศิริก⁽¹⁰⁾ และนฤมล แสงวงผล⁽⁷⁾ ตามลำดับ

ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของดัชนีมวลกาย (BMI) และเส้นรอบเอว (Waist circumference) กับระดับความสุขของบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ด พบว่า ทั้งดัชนีมวลกายและเส้นรอบเอวไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของบุคลากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Stice E⁽¹¹⁾ และ Katsaiti MS⁽¹²⁾ ซึ่งการศึกษาทั้งสองที่กล่าวมานั้นแตกต่างกับการศึกษาในที่นี้มีวัตถุประสงค์ในการวัดความสุขในการทำงาน ทำให้มีความเป็นไปได้ที่จะมีปัจจัยอื่นๆ ส่งผลทำให้ระดับความสุขที่ได้ไม่สามารถหาความสัมพันธ์กับภาวะอ้วนลงพุง จึงทำให้ผลออกมาแตกต่างกับการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น

ในการศึกษาที่ระบุแนวโน้มของผู้ที่มีความอ้วนมากกว่าจะมีความสุขน้อยกว่านั้นล้วนเป็นการศึกษาของต่างประเทศทั้งสิ้น เมื่อมาศึกษาในกลุ่มประชากรที่เป็นคนไทย อาจจะทำให้ผลที่แตกต่างกัน เพราะวิถีชีวิต สังคม วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของคนไทยไม่เหมือนกับคนในชาติตะวันตก จึงทำให้ได้ผลการศึกษาได้ผลไม่สอดคล้องกัน

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาครั้งนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าความสุขในการทำงานของบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับ “มีความสุข” อาจจะเป็นแนวทางการนำคุณค่าและประโยชน์ในงานวิจัยครั้งนี้ไปพัฒนาระบบงานที่ส่งเสริมความสุขในการทำงาน ซึ่งจะมีแนวโน้มให้ผลลัพธ์เชิงคุณภาพต่อผู้รับบริการ บุคลากร องค์กรและวิชาชีพได้

2. แม้ว่าค่าดัชนีมวลกายและเส้นรอบเอวจะไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความสุขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็ควรจะมีการส่งเสริมให้บุคลากรมีสุขภาพที่ดีไม่เป็นโรคอ้วนลงพุง เพราะการอ้วนลงพุงทำให้มีความเสี่ยงต่อโรคเรื้อรังหลายอย่าง อาทิ

เช่น โรคความดัน หลอดเลือดตีบ โรคหัวใจ โรคเบาหวาน และไขมันในเลือดสูง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษารังต่อไป

1. ควรขยายกรอบประชากรที่ใช้ในการศึกษา ไม่จำกัดอยู่เพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัย ที่ส่งผลสัมพันธ์ต่อความสุขในการทำงานของบุคลากร รวมทั้งรายละเอียดเพิ่มเติมของแต่ละปัจจัย

3. ศึกษาเกี่ยวกับความอ้วนและระดับความสุขเพิ่มเติม โดยอาจจะออกแบบการศึกษาเป็นการวัดระดับความสุขก่อนและหลังของกลุ่มผู้ที่ทำการลดน้ำหนัก เพื่อหาความสัมพันธ์ของระดับความสุขกับน้ำหนักที่เปลี่ยนแปลงไป

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดีจากบุคลากรโรงพยาบาลปากเกร็ดที่เข้าร่วมวิจัย จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

บรรณานุกรม

- ศิรินันท์ กิตติสุขสถิต, กาญจนา ตั้งชลทิพย์, สุภารัตน์ จรัสสิทธิ์, เณลิมพล สายประเสริฐ, พอดตา บุญยศิริณะ, วรณภา อารีย์, และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. คู่มือการวัดความสุขด้วยตนเอง HAPPINOMETER. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมดาเพรส; 2555.
- ศิรินันท์ กิตติสุขสถิต, เณลิมพล แจ่มจันทร์, กาญจนา ตั้งชลทิพย์, จรัมพร ไหล่ายอง, และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. คุณภาพชีวิตการทำงานและความสุข. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมดาเพรส; 2555.
- กาญจนา ตั้งชลทิพย์, จรัมพร ไหล่ายอง, ศิรินันท์ กิตติสุขสถิต, เณลิมพล แจ่มจันทร์, และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. รายงานสถานการณ์ความสุขของคนทำงานในประเทศไทย ปีที่ 1 รอบครึ่งปีหลัง (กรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2555). นครปฐม: บริษัท We Are Friends Design Co., Ltd; 2556.

4. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. สถานการณ์ความสุขคนทำงานในประเทศไทย ระหว่างเดือนมกราคม-มิถุนายน พ.ศ. 2556. (วันที่สืบค้น 20 มิถุนายน 2557); แหล่งข้อมูล URL:http://www.happinometer.ipsr.mahidol.ac.th/pdf/Happinometer_2556_100913-1.pdf
5. นภัชชล รอดเที่ยง. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรที่สังกัดศูนย์อนามัย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2550.
6. สพลกิตติ์ สังข์ทิพย์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การประยุกต์ใช้โมเดลสมการโครงสร้าง (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2554.
7. นฤมล แสงผล. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญามหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี; 2554.
8. รวิภา วงศ์บุศยรัตน์, สุวัฒน์ งามดี, และปิยพร มานะกิจ. ความพึงพอใจของบุคลากร คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อบริบทคณะเภสัชศาสตร์ ระบบงานและระบบบริหาร ปีการศึกษา 2554. เชียงใหม่: งานนโยบายและแผนและประกันคุณภาพการศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (วันที่สืบค้น 20 มิถุนายน 2557); แหล่งข้อมูล URL:http://www.pharmacy.cmu.ac.th/unit/unit_files/files_data/2012-04-252554.pdf
9. กัลยารัตน์ อ่องคณา. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลการรับรู้คุณค่าในตนเองสภาพแวดล้อมในงานกับความสุขในการทำงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2549.
10. นิตากร ชูติมนต์กุลติลก. ความสุขในการทำงานของพนักงาน กองการผลิต 1 โรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2553.
11. Stice E., Spoor S., Bohon C., Small DM. Relation between obesity and blunted striatal response to food is moderated by TaqIA A1 allele. Science. October 17, 2008; 322 (5900): 449-52. [cited 2014 May 16]. Available from URL:<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2681095/>
12. Katsaiti MS. Obesity and happiness. (Working papers 2009-44). Connecticut: University of Connecticut, Department of Economics; 2009.[. [cited 2014 may 16]. Available from:URL: http://www.econ.uconn.edu/working/2009-44R.pdf?origin=publication_detail